

Forfatter: Schouw, Joachim Frederik

Titel: BREV TIL: Rathke, Jens FRA: Schouw, Joachim Frederik (1814-10-23)

Citation: Schouw, Joachim Frederik: "BREV TIL: Rathke, Jens FRA: Schouw, Joachim Frederik (1814-10-23)", i *Breve fra Danske og Norske, især i Tiden nærmest efter Adskillelsen*, Gyldendalske Boghandel, s. 218. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001990951-000-shoot-L0019909510000118.pdf> (tilgået 13. juli 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Danske og Norske, især i Tiden nærmest efter Adskillelsen

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

I. F. Schouw til Rathke.

Kjøbenhavn d. 23de October 1814.

Kjære Hr. Professor!

Det glæder mig ret meget as Deres venskabelige Brev as 4de dennes at erfare, at De endeligen nu har modtaget Deres Sager; hvor vilde jeg ønske, at Universitetet havde været ligesaa heldig eller idet mindste saa heldig i Henseende til alle Videnskabers, som til den enes, Hjelpemidler, men frygtsomme Betænkeligheder, gammel Slendrian og gammel uvidenskabelig Antipathie vil vel desværre ogsaa her sættes. 219Grændser for Videnskabelighed, — hvor er det dog sørgeligt, at man ikke endnu har lært, at Videnskabernes Fremme er et kosmopolitisk Øiemed. —

Tør jeg smigre mig med, at De ikke fortryder paa, om jeg anmoder Dem, gode Hr. Professor, at sende mig en Attest om, at jeg har hørt Deres Forelæsninger. Der er netop nu en Portion af det Thottiske Reisestipendium vacant, og mueligen kunde jeg faae den til Hjelp til min projecterte Reise. Vel gaaer denne, i al Fald, ikke for sig førend om 1½ Aar, thi jeg vil ikke reise, førend jeg har nogenlunde Forkundskaber, for at jeg ei skal gjøre min Nation Skam, men jeg haaber vel, man alligevel tilstaaer mig Stipendiet strax, imod at det desto før ophører.

Hvad den Plan angaaer, der skylder Deres Venskab for mig sin Fødsel, da kan jeg nu efter de aldeles tvivlsomme Conjunctioner ikke tage nogen Bestemmelse. Skulde jeg være saa heldig at komme til at reise, vil dette vel rigtignok være en Hindring, med mindre de politiske Begivenheder skulde tage en Vending, som man desværre kun kan haabe, nemlig, at jeg, Planen uagtet, blev ansat i mit Fødeland, thi ellers vilde man vel bebreide mig, at jeg havde oppebaaret Penge hjemme til at danne mig, og siden, naar jeg skulde til at gjøre Nytte, forladt Hjemmet.

Med Erkjendtlighed for Deres Godhed imod mig

forbliver jeg Deres

Schouw.

Compagnistræde Nr. 59.